

עפ"ג 21/06/2018 - אחמד אלחורי נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

20 באוקטובר 2021

עפ"ג 21-06-2018 אלחורי נ' מדינת ישראל

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליו ביתן - אב"ד כב' השופט דניאל בן טולילה כב'

השופט יובל ליבדרו

המערער
אחמד אלחורי

נגד
מדינת ישראל

המשיבה

nocachim:

המערער וב"כ - עו"ד אבנר שמש

ב"כ המשיבה - עו"ד ציון קין

מהות הערעור: ערעור על גזר דין של בית משפט השלום בבאר-שבע (כב' השופט רון סולקן), מיום 21.06.2018, בת"פ
40325-12-19

פסק דין

המערער הורשע על פי הودאתו בעבירה של גידול סמים מסוכנים.

כתב האישום המתוון, שהמערער הודה בעובdotיו, מתאר, שהמערער החליט לגדל עם אחרים סם מסוג קנבוס בكمות מסחרית, ולשם כך פלש המערער לבית בתל שבע (להלן: "הבית") שהיה באותה העת ריק מאדם, הציג במזגנים, מאורות, מנורות, דשן, משקל אלקטרוני וציד נספּ המשמש לגידול סם, התקין את הציד בארבעה בחדרים בבית, שתל באדניות 756 שתלים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 41 ק"ג וטיפול בהם.

שירות המבחן הגיע לבית המשפט תסקרו על המערער ממנו עלה כי המערער בן 29, נשוי ואב לשלווה ילדים. עובד כמנהל עבודה בחברת בנייה השיכת לאחים. סיימ 12 שנות לימוד עם תעודה במקצוע חלקי. לא שירת בצבא. לחובתו הרשעה פולילית בגין עבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר. שלל שימוש בסמים או אלכוהול. ובדיקות שנית שמסר נמצאו נקיות מסם. אשר לעבירה הודה באופן חלקתי. מסר כי בתקופה שקדמה לעבירה ניהל קשר עם בני גילו שלחلكם עבר פלילי, וכי ידידה שלו הכירה לו אחרים שהצעו לו לסייע להםגודל ולמכור סמים, והוא סירב אך הצע לחבר בינום לבין חבריו. לדבריו לא הרוויח כסף מהתיווך. והביע בשעה על מעורבותו. שירות המבחן התרשם כי המערער מבטא עדמות מטשטשות ומפחיתות ביחס למעורבותו בעבירה ומתתקשה לקחת אחריות על חלקו בה ולבחוון באופן ביקורתית את חלקו המכשילם. והמליץ להטיל עליו עונישה מרתיעה של מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

התביעה עתירה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 27 ל- 50 חודשים מאסר בפועל ועתירה להטיל על המערער מאסר
עמוד 1

בפועל ברף העליון של המתחם, תוך הפעלת המאסר המותנה התלוּי ועומד נגדו, ועוונשים נלוים של מאסר על תנאי ממשך, קנס ממשמעוֹת ופסילת רישיון נהיגה.

ההגנה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן. הסכימה לרכיב קנס ממשמעוֹת. וביקשה שלא להטיל על המערער פסילת רישיון.

בית המשפט עמד על מדיניות הענישה הנוגעת ועל מגמת ההחמרה העקבית בעבירות של גידול וייצור סמים מסוכנים; ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, ובין היתר, העובדה שהמערער פלש לנכס, ה策טיאד בצד ייחודי, וגידל 756 שטחים במסקל של 41 ק"ג, קבוע כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיה נع בין 26 ל- 52 חודשים מאסר בפועל. אשר לעונש הראוּי לumaruer בגדרי המתחם שנקבע, בית המשפט התייחס לכך שהמערער לקח אחריות חלקית על מעשיו, לחובתו הרשעה בעבירת אלימות ו עבר תעבורי מכבד ושירות המבחן לא בא בהמלצת שיקומית. ומנגד צין שהמערער הודה במינויו לו - דבר המעיד על חרטה מסוימת וחסר בזמן שיפוטו; שהמערער פעל יחד עם אחרים; ושניתן משקל למצבו הרפואי של בנו של המערער. ובסתום של דברים הטיל על המערער 27 חודשים מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס בסך 20,000 ₪ פסילת רישיון נהיגה לשך שנה ופסילה על תנאי.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טען בכתב הערעור, כי העונש שהוטל על המערער חמור יתר על המידה והיה על בית המשפט קמא להטיל על המערער 9 חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות, וזאת בהתאם לתב האישום, בהמלצת שירות המבחן, במצבו המשפחתית של המערער, וב███ שיקומו. טען כי המערער צער, בן 29, אב-ל- 4 ילדים קטנים, כאשר בנו הקטן בן מספר שבועות ומתמודד עם בעיות רפואיות מורכבות, והמערער עסוק כל העת בטיפול בו. ומהווה עמוד תוך מרכזי בטיפול בילדיו ובהוריו. ועונש המאסר שהוטל עליו וביא לפגיעה ממשמעותית במשפחתו של המערער. עוד טען כי המערער עובד בצורה מסודרת. כי הוא מודה במינויו לו ולוקח אחריות מלאה על מעשיו. משפחתו נורמטיבית. והוא חש בשואה על מעשיו. עוד הפנה לדברי המערער בפני השירות המבחן לפיהם מאז מעצרו הוא שינה את סביבתו והתרחק מחברה שלעית. וטען כי מכלול הנסיבות מלמדים על שיקומו של המערער. הוסיף כי המערער שהוא למללה משנה ואربעה חודשים בתנאים מגבלים. הפנה לעבודות האישום המתוקן לפיהן המערער גידל את הסמים יחד עם אחרים, וטען כי נתון זה רלוונטי לעניין חלקו של המערער בעבירה ומשפיע על מתחם העונש. וביקש לקבל את הערעור, ולהטיל על המערער עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. ובדין היום צין כי בנו התינוק של המערער, אותו הזכיר בהודעת הערעור, נפטר. וביקש הקלה מסוימת בתקופת המאסר של המערער ובתקופת פסילת רישיון הנהיגה שלו, תוך הסכמתו להعلاאת סכום הקנס לסך של 25,000 ₪.

ב"כ המשיבה טען שעונש המאסר של המערער אינו חריגת מהנעישה המקובלת בנסיבות דומות. לטענתו, כמוות השתיים שהמערער גידל הרבה והוא נזק שהיה צפוי מהפצת הסמים גדול. ובנסיבות אלה אין בטרגדיה שפקדה את המערער כדי להצדיק הקלה בעונשו. אשר לפסילת רישיון הנהיגה, טען כי עונש זה תורם להרתעה ויש בו כדי להקשוט על המערער לשוב ולבצע עבודות דומות. ובסתום של דבר ביקש לדוחות את הערעור על כל רכיביו.

עיננו בכלל החומריים הנוגעים לעניין ומשמעותו את טיעוני הצדדים, ובאנו למסקנה שבהתחשב בטרגדיה שהתרגשה על המערער עם מות בנו התינוק, יש מקום להקללה מסוימת, לא גדולה, בתקופת המאסר שנקבעה לו. ושבנסיבות העניין יש מקום להתערבות מסוימת גם בתקופת פסילת רישיון הנהיגה.

נקוי השימוש בסמים לפרט המשמש בהם, לسببתו ולחבורה בכללה, מוכרים ואין צורך לשוב ולהציגם. על רקעם, החברה מתיחסת בחומרה למעשים התורמים לזמןנות הסמים למשתמשים וקובעת להם תג מחיר עונשי גבוה.

הכנסת כמות חדשה של סם לשוק, מגילה את מצאי הסמים וגורמת בסופו של דבר להגדלת היקף השימוש בסמים ולהרחבת הנזקים הכרוכים בשימוש בסמים. יוצר סם הוא בבחינת אבי אבות הטומאה, השופך שמן על מדורת נקיי השימוש בסמים ומלהה אותה.

המספר העצום של שיטלי סם הקנאים שהמערער גידל - 756, מאפשר ייצור שירות אלפי מנוט סם. והמקום אותו המערער הקשר ותפעל לגידול הסמים, יכול עקרונית לשמש למוחזרי גידול נוספים.

בנסיבות אלה, מידת הפגיעה של מעשי המערער בערכיהם החברתיים המוגנים הינה משמעותית.

העונש הקבוע לעבירה גידול סם הוא 20 שנות מאסר ומידניות הענישה הניתנת בעבירה זו חומרה מובהקת. והלכה למעשה בתם המשפט מטילים על נאשמים שהורשו בעבירות אלה תקופות מאסר משמעותיות, בסדר הגדל של העונש שהוטל על המערער ואף מעבר לכך.

כך למשל, בע"פ 6299/20 **שחר חן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.2.2021) הוטלו 29 חודשים מאסר בפועל על גידול 660 שיטלי קנאביס; בע"פ 871/20 **ארהם אברג'יל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.3.2020) הוטלו 26 חודשים מאסר בפועל על גידול מאות שיטלי קנאביס; בע"פ 863/18 **ליון סבן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.11.2018) הוטלו 36 חודשים מאסר בפועל על גידול 283 שיטלי קנאביס; בע"פ 5807/17 **משה דרחי נ' מדינת ישראל** (18.6.2018) הוטלו 30 חודשים מאסר בפועל על גידול קנאביס במעבדה לגידול סמים; ובע"פ 8988/16 **אשר בן סימון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 01.03.2017) הוטלו 36 חודשים מאסר בפועל על גידול קנאביס בבית נתילת חשמל במרמה.

ב"כ המערער טוען שהעובדת שהמערער ביצע את העבירה עם אחרים, כמוין בכתב האישום המתוקן, צריכה הייתה להשפיע על מתחם העונש ההולם ובהמשך על העונש הראווי לumaruer, ובית המשפט קמא לא נתן לה משקל. והוא מבקש שאנו ניתן משקל לנตอน זה בקביעת עונשו של המערער.

איןנו מקבלים את הטענה. אמנם, "חלוקת היחס של הנאשם ביצוע העבירה" הוא נסיבה הקשורה ביצוע העבירה, נשקלת בתהיליך קביעה מתחם העונש ההולם. אולם, במקרה זה, כמתואר בכתב האישום המתוקן, הנאשם הוא זה שפלש לדירה נטושה לשם הפיכתה למקום לגידול סמים; הוא זה שהצטייד במכשירים וכליים לגידול הסם; הוא זה שהתקין את הציר בדירה; והוא זה ששלל את השיטלים באדרניות ודאג לטפל בהם כנדרש. מעשי הנאשם ממוקמים אותו בראש מבצעי העבירה ואין בעובדה שבמיזם היו מעורבים גם אחרים כדי להשפיע על חלקו היחסי ביצוע העבירה.

ב"כ המערער טוען כי המערער בעל נתונים חיוביים, לחובתו הרשעה קודמת אחת לא מהסוג המדבר, הוא עובד בצוות סדריה, מעורב בחיי ידיו ומתנהל באחריות כלפי משפחתו, ונתונים אלה מלמדים על סיכון שיקום טובים ומצדיים הקללה בדין. וכן, כמתואר בתסaurus שירות המבחן, המערער הוא אדם מהשרה, המתפרק במישורי חייו השונים בצוות נורמטיבית ואחרית. אולם, נתונים חיוביים אלה עומדים בפער להתנגדותו העבריאנית המתווכנת של המערער, ובמובן מסוים ניתן לראות בהם כנตอน הנזקף בנסיבות לחובתו של המערער. שכן, המערער לא נדחף לביצוע העבירה מתוך דלות ומצוקה כלכלית או אישית, אדרבא, הוא בעל משפחה גרענית ורחבה תומכות, מתפרנס בכבוד, ובעל מעמד חברתי

ומשפחתי גבוהה. מציאות מצערת זו, של אנשים המתנהלים בשגרת חייהם באופן נורמלי, החוצים את הקווים ונוטלים חלק ב Mizimi גידול סמים, היא חלק מתופעה כללית, מוכרת, בתחום גידול הסמים בשנים האחרונות. מיזמיים כאלה, המאפשרים בתחום תקופת זמן קצרה, תוך שימוש לא גדול להיתפס, להפיק רווח כספי עצום שאין לו רע בתחום העשייה החוקית, מפתים מאד. ודוקא משומן כר ועל רקע הפגיעה הקשה הנגרמת לפרט ולחברה מעבירות הסמים, נדרשת הרתעה רצינית בדמות ענישה המוציאה את שכר מבצעי העבירה בהפסdem.

לכך יש להוסיף שבعبירות החמורים ובها עבירות הסמים המסוכנים, הבכורה ניתנת לאיןטרס הציבורי, הבא לביטוי בדרך כלל בענישה הולמת, בעוד המשקל הנិtan לנtinyו ולענינו האישី של הנאשם קטן. ((ע"פ 8988/16 בן סימון נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 8.3.2017); ע"פ 1274/16 עוד נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 6.10.2016); ע"פ 15/15492 פדידה נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 8.2.2016)).

ונכח הדברים אלה, אין לומר כי עונש המאסר שהושת על המערער חמור במידה המצדיקה התערבות ערכאת הערavo. אם מצאנו לנכון להקל בו במידה מה הרי זה רק משומן האסון שפקד את המערער בתחום האחזרה במות במו הפעוט. הקללה זו מבטאת התחשבות אונושית שיש בה כדי לעודד את המערער לעבר חזרה לאורח חיים נורמלי.

אשר לעונש פסילת רישיון הנהיגה, נכח הוראות סעיף 37א' בפקודת הסמים, שאינן מחייבות פסילת רישיון הנהיגה של נאשם שהורשע בעבירה של גידול סם, ובהתחשב בכך שהעבירה שהמעערער ביצע אינה קשורה להנrigה ברכב ושרישון הנהיגה עשוי לסייע למערער לחזור למסלול חייו בתום תקופת מאסרו, אנו מוצאים לנכון לקצר את תקופת הפסילה שנקבעה למעערער.

סוף דבר, אנו מעדדים את תקופת המאסר בפועל של המערער על 24 חודשים בגין ימי מעצרו; מעדדים את תקופת פסילת רישיון הנהיגה של המערער על 6 חודשים מיום שחררו מהמאסר; ומעדדים את סכום הकנס של המערער, בהסכםתו, על 25,000 ₪ או 75 ימי מאסר תחתיו; לבקשת המערער, הנקנס ישולם מכסי הפקידון שהמעערער הפקיד בתקופת בית המשפט בתיק זה.

על המערער להתייצב לנשיאות מאסרו ביום 21.11.21, בשעה 08:00 בכלא "דקל" במתחם בתי הכלא בבאר שבע, או בכלא אחר לפי הוראת שב".

מצוא זהה צו עיכוב יציאה מהארץ נגד המערער.

כל תנאי השחרור הקבועים למעערער יעדדו בעינם עד להתייצבותו לנשיאות מאסרו.

**ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"ב, 21
אוקטובר 2021, במעמד
הצדדים.**

יובל ליבדרו, שופט

דניאל בן טולילה, שופט

אליהו ביטן, סגן נשיאה